ISOSOMA EXIMIUM GIR. var.

In mijne laatste lijst van inlandsche Hymenoptera komt geene species van het geslacht *Isosoma* Walk. voor. Sedert echter zijn er drie ontdekt en daaronder degene waarover ik hier twee woorden mede wil deelen.

De heer Mr. A. F. A. Leesberg, lid onzer Vereeniging, schonk mij eens een wijfje van *Isosoma* sp.?, door hem in de Scheveningsche boschjes gevangen, dat door zijne bijzondere grootte en slanke gedaante zeer mijne aandacht trok. Ik trachtte er den naam van te weten te komen door vergelijking met Walker's beschrijvingen der Engelsche species in het *Entom. Magazine*, doch te vergeefs. Vroeger had ik reeds zelf een dergelijk, doch iets frisscher, vrouwelijk voorwerp op de duinen van Scheveningen (16 Junij 1871) bemagtigd, doch dat was onder een schat van andere Pteromalinen in eene doos vergeten blijven staan. Ik vond dit toevallig terug en deed nieuwe moeite om den naam te ontdekken, doch niet tot voldoend resultaat komende, noemde ik de soort *Isosoma Sabuleti* mihi.

Dezer dage kwam mij eene beschrijving van Isosomen door Dr. J. Giraud [1]) in handen, waarin ik mijn dier meende te herkennen; daarin vond ik de volgende beschrijving van *Isosoma eximium* sibi, die bijna geheel op mijne dieren past.

Nigrum, dense punctulatum, pubescens: pedibus fulvis, coxis omnibus femoribusque posticis nigris; alis hyalinis. Long. ♂ $3\frac{1}{2}$ mm., ♀ 5 mm.

---

1) Verhandlungen der Zool. bot. Gesellschaft in Wien, Band XIII (1863) p. 1296.

♀ Tête et thorax presque mats, couverts d'une ponctuation médiocrement fine, égale, très serrée, d'aspect grenu, et d'une pubescence courte et assez dense. Antennes noires, avec le bout du second article et le troisième ou petit anneau, fauves. Bord antérieur du prothorax non arrondi, formant des angles assez marqués presque droits, et portant un point pâle, presque imperceptible. Métathorax très peu plus fortement ponctué que le reste, parcouru, dans son milieu, par une gouttière assez profonde. Abdomen lisse, un peu pubescent en arrière, plus long que le reste du corps, un peu plus étroit que le thorax aux épaules, très-attenué au bout; le dos convexe, les côtés un peu comprimés en dessous, les valves de la tarière dépassant le bout de toute la longueur du dernier segment, leur extrémité d'un fauve clair. Pattes d'un fauve-rougeâtre, les hanches, les trochanters, à l'exception du bout, les cuisses postérieures jusques près de l'extrémité et la base des antérieures, noirs. Ailes longues, étroites, hyalines, faiblement lavées de jaune sous le rameau stigmatical; les nervures jaunâtres ou plutôt d'un fauve clair.

Van deze beschrijving verschillen mijne voorwerpen in de volgende punten: van het rood op de sprieten kan ik ook met mijne scherpste loupe niets bespeuren; van het witte stipje op den prothorax is aan de regterzijde niets te zien, aan de linker twijfelachtig iets; de scheeden van den legboor zijn zwart en steken slechts *weinig* uit; de 4 voorste trochanters zijn geheel zwart; de onderrand-ader is zwart en wordt aan het einde roodbruin.

Moet ik nu de Hollandsche soort voor eene verscheidenheid der Oostenrijksche houden of is zij zelfstandig?

S. v. V.